

A-002075/17-75

22. března 1975

O D B O R 17

Výtisk č. 41

SOUHRNNÁ INFORMACE ROZVĚDKY

K současné linii vedoucích vysídlaneckých organizací v NBR

ŠVERMA

Za správnost
pplk. J. ZAJIC, v. r.

Počet listů 14

Souhrnná informace rozvědky č. 6

K současné linii vedoucích vysídleneckých organizací v NSR

Informace má podat přehled o stanoviscích a postupu vedení střečové vysídlenecké organizace (BdV) a tzv. Sudeťoněmeckého landsmansaftu (SL) v letošním roce 30. výročí ukončení druhé světové války. Jejich revanšistická činnost se stupňuje a je zaměřena na narušování procesu zmírňování napětí.

K činnosti "Svazu vyhnanců" (BdV)

Předáci vysídleneckých landsmansaftů v NSR, sdružených především ve střečové organizaci "Svaz vyhnanců" (Bund der Vertriebenen - BdV), se i nadále snaží o to, aby prosazováním a zdůrazňováním revanšistických požadavků podle předem připraveného plánu působili na další vývoj zahraniční a vnitřní politiky NSR a tak komplikovali trend zmírňování napětí v Evropě a ve světě.

Hlavním strategickým cílem BdV je, aby po politické a právní stránce zůstala otevřena "německá a berlínská otázka", tj. "obnovení státní jednoty Německa ve svobodě". BdV proto pokračuje zejména v boji za zpochybňování, případné anulování uzavřených smluv vlády NSR se ZSS a v úsilí o změnu poválečných hranic v Evropě.

BdV chce věnovat větší pozornost vývoji uvnitř NSR s cílem "upozornovat veřejnost", zejména mládež, na význam své existence a činnosti pro "budoucnost Německa". Jde mu zejména o zapojení mladé generace do činnosti landsmanschaftů, m. j. snahou udržovat vědomí "velkoněmectví" a to pomocí uchovávání "kulturního dědictví německého Východu", včetně udržení maximálního vlivu na školní výuku "Nauky o Východu" (Ostkunde) v jednotlivých spolkových zemích NSR.

V letošních zemských volbách a dalších volebních akcích bude BdV pomáhat připravovat půdu CDU/CSU pro volební vítězství pravicové opozice v parlamentních volbách, které se mají konat v roce 1976.

K realizaci svého taktického postupu využívají předáci BdV všech možností a příležitostí. Do popředí taktického postupu v roce 1975 se klade úsilí o vyvolávání emocí a ducha revanše u příležitosti 30. výročí ukončení druhé světové války a to nejen uvnitř NSR, ale i u světové veřejnosti. Výchozím hlediskem je při tom tvrzení předáků BdV, že Postupimská dohoda ze dne 2. 9. 1945 o rozdělení Německa na čtyři okupační zóny a podřízení "východoněmeckých provincií" správě Polska a Sovětského svazu má provizorní charakter. Všichni Němci mají tedy učinit znovu přísěčné "přiznání k vlasti", k "právu na sebeurčení" a obnovit "své právní nároky".

Za další instrumenty "právní argumentace" při hlásání vysídleneckých požadavků a nároků pokládají vysídlenečtí představitelé ústavu NSR, tzv. Generální smlouvu o Německu (Deutschlandvertrag), podepsanou dne 26. 5. 1952 v Bonnu mezi NSR a západními spojenci, která vstoupila v platnost

po ratifikaci v roce 1955, dále "Výhrady západních spojenců před uzavřením budoucí mírové smlouvy o Německu (Der Friedensvertrag vor behalt der Alliierten), obsažené v dodatkové dohodě ke Generální smlouvě, a Společné usnesení frakcí stran zastoupených ve Spolkovém sněmu NSR ze dne 17. 5. 1972.

V současné době však využívají především text výnosu Spolkového ústavního soudu NSR ke Smlouvě o základech vztahů mezi NDR a NSR ze dne 31. 7. 1973.

V souvislosti se zdůvodněním Spolkového ústavního soudu NSR BdV prosazuje tyto teze:

- Německá říše dále existuje po právní stránce, i když v současné době je neschopna jednání. Je však i nadále subjektem mezinárodního práva;
- NSR nesmí potlačovat nebo omezovat toto "celoněmecké právní stanovisko", NSR je oprávněna mluvit a jednat za "celé Německo" (Gesamtdeutschland);
- Orgány NSR jsou povinny dodržovat ustanovení ústavy NSR o sjednocení Německa a zasazovat se o jeho realizaci ve vnitřní i zahraniční politice NSR;
- Hranice mezi NDR a NSR není hranicí mezi samostatnými a suverénními státy, ale hranicí stejného typu jako jsou hranice mezi jednotlivými spolkovými zeměmi NSR.

BdV se pokládá za povoláného vykonavatele těchto tezí, které interpretuje na celou bývalou říši. Podle BdV nesmí nikdo před uzavřením mírové smlouvy o Německu bez změny ústavy NSR zacházet s "částmi Německa" jako s cizím územím a jako takové je uznávat. Ochotu k uznání, třeba jen části poválečného uspořádání hranic, (jak to vyplývá např. ze Smlouvy vlády NSR s PLR), které dle BdV nebylo dosud potvrzeno mírovou smlouvou, označují předáci BdV za "vzdání se státního území Německa a tedy za zradu".

BdV se opírá o další část výnosu Spolkového soudu, podle které "nemá docházet ke státním a zákonným opatřením proti výrokům a jednáním, která jsou v souladu se zásadou neustálého aktualizování německé a berlínské otázky a péče o veškeré německé státní příslušníky" (i když mohou vyvolat averzi ZSS). Vyvozují z ní, "že kritice nesmí být vystavena ani činnost BdV", požadující revizi poválečných hranic v Evropě.

BdV má tedy usilovat v souladu s výnosem Spolkového soudu o to, aby využil "právních nejasností" uzavřených východních smluv a prosazoval nové projednání některých pasáží těchto smluv NSR se ZSS. K realizaci těchto smluv je dle BdV třeba přistupovat jen na základě uvedených tezí výnosu Spolkového ústavního soudu. BdV spoléhá, že v případě příchodu vlády CDU/CSU k moci, by mohla být uplatněna i společná rezoluce frakcí všech politických stran zastoupených ve Spolkovém sněmu NSR ze dne 17. 5. 1972, přijatá u příležitosti ratifikace varšavské a moskevské smlouvy ve Spolkovém sněmu NSR, která podstatně oslabuje význam a obsah obou těchto smluv.

Za základ nového projednání smluv se ZSS je pokládán i článek soudního výnosu o zákazu odnětí německé státní příslušnosti Němcům žijícím v tzv. bývalých německých územích na Východě. BdV požaduje, aby toto ustanovení bylo plně respektováno i ze strany ZSS. Např. spolkový předseda BdV a spolkový poslanec CDU CZAJA rozhlašuje, že výnos Spolkového ústavního soudu je závazný pro výklad ústavy NSR a má i dalekosáhlé důsledky pro vztah k ZSS a pro právní situaci vysídlenců. Požaduje v tomto duchu např. nové projednání polských příslibů v tzv. humanitních otázkách.

Ve smyslu zmíněného výnosu jsou, podle BdV, pod státní ochranou NSR a její ústavy všichni Němci, kteří zůstali na Východě a podali žádost o vystěhování do NSR. Němci, kteří byli k 8. 5. 1945 "říšskými státními příslušníky", jsou v interpretaci BdV trvale "německými státními příslušníky". Vůči nim má NSR "povinnost ochrany". Tím se prý BdV nabízí možnost účinně podporovat Němce v jiných státech všemi legálními prostředky politického, hospodářského, finančního a právního druhu k "ochraně základních práv všech Němců vůči jiným státům". Z toho vyplývá, dle předáků BdV, také povinnost "ochrany majetku německých státních příslušníků, nabytého v souladu s právem, proti zásahům cizích států".

BdV, pokud jde o návrat Němců do území, z něhož byli vysídleni, zdurazňuje státně-právní a mezinárodně-právní aspekty odsumu. Dle některých předáků BdV je třeba "návrat vysídlenců do vlasti" prosadit při případné změně politické situace ve světě, "bude-li třeba i silou".

V současných podmínkách se však předáci BdV zaměřují na prosazení návratu do vlasti (tzv. práva na vlast) a práva na sebeurčení "pokojnější cestou", a to zvláště na půdě OSN. V této souvislosti věnují maximální péči tomu, aby využili ve prospěch "Němců v NSR i v třetích státech" rezoluci VS OSN z roku 1974, kterou bylo uznáno právo na vlast a na sebeurčení pro Palestince. Požadují stejný postoj OSN i vůči vysídleným Němcům, a to uznáním petice, která byla Komisi OSN pro lidská práva předána v roce 1973 u příležitosti 25. výročí Konvence OSN o lidských právech spolkovým místopředsedou BdV Edgarem JAHNem (CDU).

BdV při prosazování petice "o lidských a skupinových právech vysídlelců" spoléhá do určité míry na nového komisaře pro lidská práva při OSN Gerharda JAHNA, tajemníka parlamentní frakce SPD a bývalého spolkového ministra spravedlnosti NSR, který byl do funkce komisaře jmenován v r. 1974 jako vůbec první Němec.

G. JAHN v nedávném rozhovoru s vysídleleckými předáky varoval před přílišným optimismem v prosazování petice a dalších vysídleleckých požadavků a poukazoval na skutečnost, že Komise OSN pro lidská práva je pouze podvýborem Hospodářské a sociální rady OSN, na niž je závislá. Svou osobní angažovanost ve prospěch vysídleleckých požadavků však zcela neodmítl. Určitou možnost působení prý spatřuje v tom, že bude pomocí Komise pro lidská práva objasňovat členským zemím OSN, a to především zemím Západu, nutnost bezpodmínečného plnění Konvence OSN o lidských právech z 10. 12. 1948, která není dle jeho názoru plněna všemi členskými zeměmi OSN stejně. JAHN přislíbil pomáhat při získávání pochopení většiny členských zemí OSN pro nároky vysídlelců. Byl přitom upozorněn předáky BdV, že "bude hodnocen" podle dosažených výsledků v tomto směru, což by podle nich mohlo mít význam i z hlediska postojů BdV k vývoji uvnitř NSR, tedy vůči SPD.

Za mimořádný přínos v otázce prosazování požadavků BdV na půdě OSN pokládají jeho předáci rozhovor s generálním tajemníkem OSN WALDHEIMem, který se uskutečnil na jejich naléhání u příležitosti WALDHEIMova pobytu v Bonnu v únoru 1975. Za BdV s WALDHEIMem vyjednávali CZAJA a jeho zástupci, spolkový poslanec CSU a mluvčí tzv. Sudetoněmeckého landsmanschaftu (SL) BECHER, spolkový poslanec CDU (dříve SPD) a mluvčí "Slezského landsmanschaftu" HUPKA, spolkový poslanec CDU Hans Edgar JAHN a člen vedení BdV, bývalý člen SS, spolkový poslanec CDU von FIRCKE.

Dle získaných poznatků byl hlavním mluvčím a prosazovatelem revanšistických požadavků při rozhovoru vysídleneckých představitelů s WALDHEIMem v Bonnu BECHER. WALDHEIMovu reakci na realizaci požadavků vysídlenecků na půdě OSN hodnotí BECHER jako do určité míry pozitivní pro vysídleence v NSR. Odvolává se přitom zejména na WALDHEIMův výrok, podle něhož "se může problém vysídlenecků v NSR dostat na pořad jednání OSN, jestliže se za ně postaví stejná síla jako za Palestince". (WALDHEIM prý uvedl, že za Palestinci stojí vlivné arabské státy tj. cca 150 miliónů obyvatel.)

BECHER tento WALDHEIMův výrok pokládá za určitou formu "odkazu" pro další úsilí vysídlenecků o "zmezinárodnění" vysídleneckých požadavků.

V rámci snah o zmezinárodnění vysídleneckých požadavků usiluje Bdv o udržení a další rozšiřování kontaktů vedení Bdv do zahraničí. Jde především o prohloubení existujících kontaktů k praviceově konzervativním senátorům USA. CZAJA vyzval např. senátora JACKSONa, aby se zasadil o to, aby USA zabránily tomu, aby výsledky KBSE byly pokládány za "náhražku mírové smlouvy v Evropě". Současně ho požádal, aby nepolevoval ve svém úsilí prosazovat tzv. lidská práva a odhalovat "druhou tvář" politiky zmírňování napětí. Dalšímu senátoru BUCKLEYmu vyjádřil CZAJA vděk za obstarání seznamu Němců, žijících v SSSR, kteří žádají o vystěhování do NSR. Dle CZAJI nemá BUCKLEY svým vlivem také připustit, aby se americká strana politicky dohodla na KBSE ze SSSR "v sovětském zájmu", pokud Sovětský svaz neprojeví ochotu "praktikovat blahovolnou politiku vůči utlačovaným lidem v SSSR".

OZAJA navázal rovněž kontakty se zástupci tzv. polské vlády v exilu v Londýně, při nichž byla domluvena vzájemná spolupráce v akcích proti KBSE s cílem dosáhnout "otevření otázky politického sjednocení svobodné Evropy". S britskými a rakouskými diplomaty jednájí předáci BdV hlavně o důsledcích uzavírání konzulárních smluv západních států s NDR, a to především s ohledem na dodržení platnosti ústavy NSR a rozsudku Spolkového ústavního soudu ke Smlouvě NDR - NSR z 31. 7. 1973 o jednotném státním občanství NSR pro všechny Němce.

Součástí plánovaných kampaní BdV "oživovat německé city" z roku 1945 a působit na světovou veřejnost je probíhající kampaň požadující plné zveřejnění tzv. oficiální dokumentace o zločinech na Němcích na sklonku druhé světové války a v době vysídlení po roce 1945. BdV požaduje, aby vláda NSR konečně ustoupila a povolila zveřejnění "dokumentace" ke dni 8. 5. 1975. Zveřejnění dokumentace by mělo dle BdV vyvolat, vedle solidarity veřejnosti s politikou revanšismu vůči ZSS, "pocity křivd z minulosti u mládeže NSR".

Vedení PdV má zájem na tom, aby revanšistické požadavky vysídlelců byly pokládány za samozřejmost i ve střeškové organizaci vysídlelecké mládeže v NSR. V otázce taktiky této organizace existují názorové rozpory. Zatímco samotné vedení této organizace mládeže, konkrétně její spolkový předseda MUSSIGERODT a jeho zástupce FATOCK (bývalý předseda) vystupují tak, aby si neuzavřeli možnost styků do ZSS k ideodiverzi a mohli využít výhodních smluv, vystupuje zemské vedení této organizace v Daversku vůči ZSS s tvrdou linií. O tuto taktiku byl sveden názorový boj, který se projevil m. j. i při rozhodování o změně

názvu organizace. Původní návrh, aby dosavadní název "Německá mládež Východu" (Deutsche Jugend Ostens - DJO) byl změněn na "Německá mládež v Evropě" (Deutsche Jugend in Europa) byl pozmeněn v důsledku určitého kompromisu na "DJO - Deutsche Jugend in Europa". Bavorská zemská organizace si však přesto ponechala staré označení "Landesgruppe DJO in Bayern" a vyzvala sesterské organizace v ostatních spolkových zemích, aby učinily totéž.

Zmínění spolkoví funkcionáři si od nového názvu spolkového vedení slibují, že ve stykové činnosti organizace s mládežnickými kruhy v NSR, na Západě i na Východě bude do určité míry zeslaben revansistický charakter organizace, ale současně budou moci vystupovat jménem "mládeže německé národnosti celé Evropy".

K činnosti tzv. Sudetoněmeckého landsmanšaftu (SL)

Ve vysídleneckých kruzích v NSR se tvrdí, že aktivita vedení BdV se zvýšila zejména po loňské nominaci mluvčího "Sudetoněmeckého landsmanšaftu" (Sudetendeutsche Landmannschaft - SL) a spolkového poslance CSU BECHERA do funkce jednoho ze spolkových místopředsedů BdV. Úměrně s tím sílí i vliv SL v BdV a význam SL. BECHERova role prý je patrna především v jeho iniciativě k cílevědomému plnění hlavních úkolů BdV a koordinování akcí landsmanšaftů sdružených v BdV.

BECHER navrhl pro letošní rok "deset bodů činnosti" BdV a SL

1. Musí zůstat otevřená otázka právních nároků vysídlelců (neplatné je každé rozhodnutí kohokoliv v tomto směru, které bylo učiněno bez jejich souhlasu);
2. Jednoznačně odmítat čs. výklad neplatnosti mnichovské dohody, obsažené ve Smlouvě CSSR - NSR z 11. 12. 1973;
3. Zveřejňovat a odsuzovat "zločiny vyhnání" jako předpoklad prosazení německých právních nároků;
4. Docílit odčinění "zločinů vyhnání" potrestáním viníků a odškodnění za ztráty na zdraví a majetku;
5. Objasnění a oficiální vyúčtování ztraceného soukromého a státního majetku Němců ve východních územích;
6. Zabránit důsledkům inflace spravedlivým a logickým pokračováním výplaty odškodnění z titulu tzv. zákona o vyrovnání válečných břemen (Lastenausgleichsgesetz);
7. Přiznání a realizace práva národní skupiny pro všechny Němce z bývalých východních území v NSR i mimo hranice NSR;
8. Zrušení zákazu subvencí pro orgány a organizace zastupující Němce ze "Sudet" a z bývalých východních území;
9. Realizace příslibů v řešení tzv. humanitních otázek (vystěhování Němců do NSR a slučování rodin);
10. Udržování tradice kultury německého Východu v jazyce, školství i kulturních institucích.

Současná BECHEROVA aktivita v duchu uvedených tezí

je patrna především z těchto příkladů

- BECHEROVO vedení SL přijalo nyní za základ své další politiky a svého podílu na akcích BdV výnos Spolkového ústavního soudu NSR ze dne 31. 7. 1973. Tím bylo demonstračně zdůrazněno, že BdV již nejde jen o obnovení Německa v hranicích z roku 1937, ale o získání dalšího, kdysi HITLEREM okupovaného území. V tomto směru byla zesílena i spolupráce BECHEROVA vedení s čs. posrpnovou emigrací. Taktickou tezí má být hlásání nutnosti "symbiozy sudetských Němců a Čechů" bez slovenského národa.

Z iniciativy BECHERA rozhodla "Sudetoněmecká rada" (tzv. zahraničně-politický orgán SL, ve kterém jsou zastoupeni "sudetští Němci" všech politických příslušností) po rozhovoru vysídleneckých předáků s WALDHEIEM vypracovat pro OSN petici, která bude rozdána delegacím OSN. SL tím hodlá upozornit světovou veřejnost na "právní nároky" vysídlelců, pod heslem docílit "práva na vlast a na sebeurčení" prý na rozdíl od Palestinců, bez teroru - legální cestou a docílit stejnou podporu ve světě jako Palestinci.

- Na popud BECHERA podnikl již v době od 28. 12. 1974 do 8. 1. 1975 jeho nejbližší spolupracovník, právní expert spolkového vedení SL, předseda zemského vedení BdV v Bavorsku a spolkový poslanec OSU WITTMANN cestu do Iráku a Sýrie v čele delegace, k níž patřili klerikální spolkoví poslanci P. VOGEL a W. SCHAUBLE. Cílem bylo získat tyto země pro přednesení vysídleneckých požadavků v OSN. Vedení SL přitom vycházelo z toho, že v obou zemích není problém vysídlelců z NSR natolik znám, aby mohlo dojít k případné kompromitaci vysídleneckých požadavků. Dle WITTMANNHOVA hodnocení se však obě uvedené země k otázce "práva na sebeurčení a na vlast" vysídlelců z NSR nevyjádřily.

- Z iniciativy BECHERA rozhodlo vedení SL, že letošní tzv. Sudetoněmecké dny ve dnech 16. - 19. 5. 1975 v Norimberku se budou konat pod heslem "OSN - vyslyš také nás - 30 let po vyhnání" (UNO höre auch uns - 30 Jahre nach der Vertreibung).

Toto motto má dle BECHERA obrážet požadavek vysídlelců, aby OSN vyslyšela německé vysídlenecké národní skupiny (Volksgruppe) podobně jako palestinskou národní skupinu. OSN prý musí dodržet zásadu přiznání stejných práv.

- Výňatky z tzv. dokumentace o zločinech na Němcích po druhé světové válce jsou pravidelně zveřejňovány především v tiskovém orgánu BECHERova vedení SL "Sudeten-deutsche Zeitung" (zčásti též v jiných listech, např. ve Volksbote, National Zeitung, Quick). BECHER se vyjádřil, že požadavky vysídlenců se musí dostat i na stránky dalšího tisku v NSR.

- BECHER se aktivně angažuje v nepřátelských akcích NSR vůči CSSR v rámci zneužívání tzv. humanitních problémů. Z posledních poznatků jsou patrné jeho podněty k nepřátelské "průzkumné činnosti" o Němcích v CSSR. V této souvislosti BECHER argumentuje, že "SL prý nejsou známy skutečné počty německých občanů žijících v CSSR". Západoněmecká strana prý nemá k určení tohoto počtu žádné podklady. Nemí rovněž údajně schopna určit sociální strukturu německých občanů v CSSR, zejména získat přehled o střední a mladé generaci. ZÚ NSR v Praze by měl podle BECHERA proto věnovat zvýšenou pozornost získávání přehledu, zejména před letošní plánovanou návštěvou ministra zahraničí a spolkového předsedy FDP GENSCHERA v CSSR.

- Ve spolupráci BECHERova vedení SL, vedení klerikální odnože SL tzv. Ackermann - Gemeinde (AG) a šs. posrpnové emigrace jsou pod záminkou pomoci, např. ve zdravotních a lékařských oborech, vyhledávání Němců v CSSR, zjišťování jejich adresy a doplňována vysídlelecká kartotéka v NSR. Tito Němci jsou nepřímě vyzýváni k vystěhování do NSR. Dle BECHERA však musí určitý počet těchto Němců zůstat i nadále v CSSR, aby mohli v budoucnu tvořit součást "sudetoněmecké národní skupiny" (Volksgruppe), o jejíž oficiální uznání v NSR usluje.

Z á v ě r

Pro nejbližší období lze předpokládat, že revanšistický charakter politiky vysídleneckých svazů v NSR se dále zvýrazní. Jejich nepřátelské činnosti vůči ZSSR bude prováděna v podmínkách, které jsou revanšisty z hlediska rozdmýchávání emocí a nacionalistických citů v NSR v souvislosti s 30. výročím ukončení druhé světové války pokládány za výhodné. Týká se to také postupu tzv. německé a berlínské otázky.

Závažné je, že těžiště nepřátelské činnosti vysídlenecků nespočívá jen v akcích v NSR (např. Sudetoněmecký den a další obdobné akce SL a ostatních landsmanŝaftů, které jsou plánovány), ale že se systematicky razí tendence dosáhnout "zmezinárodnění" vysídleneckých požadavků.

Činnost vysídlenecků zapadá do snah reakčních a krajně pravicových kruhů vyvolat vlnu nostalgie a ožívování nacistické minulosti. Tato vlna má v době současné hospodářské krize v NSR pomoci k nástupu reakční CDU/CSU k moci. Proto bude činnost vysídlenecků cílevědomě podporována CDU/CSU v rámci boje o vítězství v letošních zemských a příštích parlamentních volbách. Je třeba přihlížet k tomu, že vedoucí pozice ve vysídleneckých svazech jsou obsazeny příslušníky opozičních stran.

Ani strany vládní koalice neztrácejí ze zřetel zejména z volebních důvodů význam vysídleneckých svazů a de facto je povzbuzují nedůslednými a východním salouváním odporujícími prohlášeními (zdůrazňování tzv. humanitních problémů, práva na sebeurčení, rovnoležitosti Západního Berlína s NSR atp.) a tolerancí a podporou vůči nim v otázkách financování z rozpočtových prostředků.

Zvlášt' mimořádnou aktivitu lze očekávat ze strany BECHEROVA vedení SL. V plnění hlavních úkolů SL nutno počítat s jednotným postupem všech složek SL (vedoucích orgánů i ideových součástí SL), neboť mezi vedením SL a vedeními Ackermann - Gemeinde (AG) a Seliger Gemeinde (SG) existuje shoda o problémech, které chtějí vysídle-
necká vedení využít v roce 50. výročí vítězství nad fa-
šismem na mezinárodním fóru, tzv. právo na sebourčení,
na vlast, humanitní problémy a odsouzení odsunu Němců.